

K MOŘI

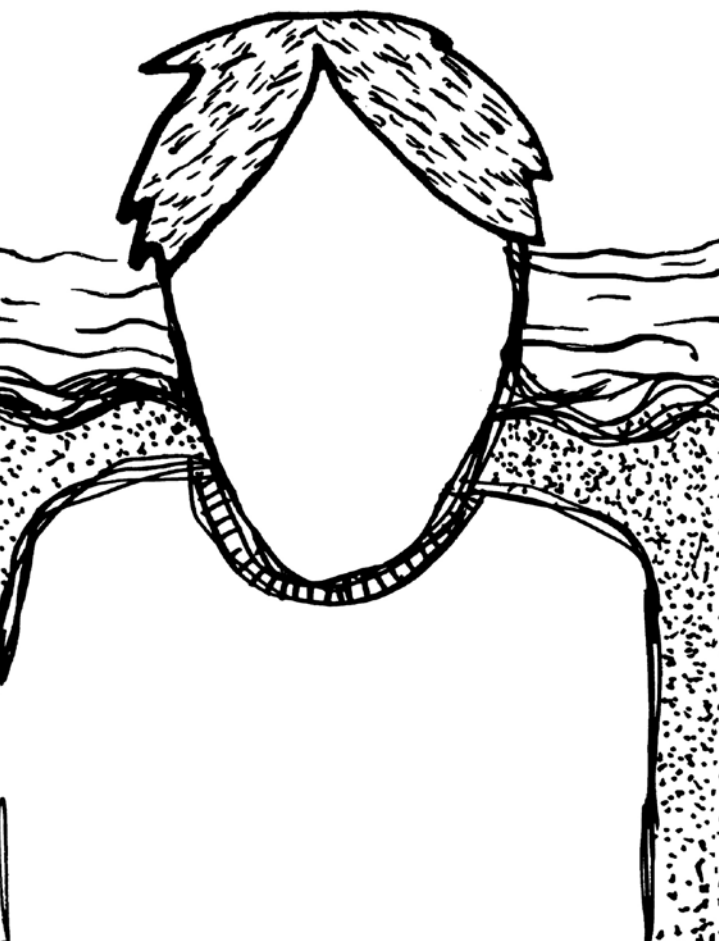

PETRA SOKUPOVÁ

HŮST

PETRA SOUKOVÁ

* MORI

PETRA SOUKUPOVÁ

K moři

BRNO 2011

© Petra Soukupová, 2007

© Host – vydavatelství, s. r. o., 2007, 2011 (elektronické vydání)

ISBN 978-80-7294-420-0

Rodičům

PETROVY DVĚ ŽENY

1/ Petr a Magda se potkávají

MAGDA

Magda je v dětství malinká drobná blondýnka, docela hezká a živá. Kdyby si jí rodiče (zanepřázdňeni prací ve snaze uživit tři děti) všímali více, museli by z ní mít radost. Magda ale jak roste, úplně radost nemá. Kdykoliv si chce domů přivést kamarádku, musí se stydět, jaký mají doma bordel, všude zvířata, kočky, psi, slepice někdy v létě až v kuchyni a vždycky všechno špinavé, a i kdyby se Magda rozkrájela, sama to nikdy nemůže uklidit. Tak si tam přestane vodit kámošky. A stejně hodně uklízí. Ale co. Rodiče nemají čas a bratrům je to fuk. Magda si vysnívá, jak jednou přijede princ z města a odvede si ji z toho všudypřítomného bordelu a much a špíny a smradu. Samozřejmě do města. Tam bude všechno jinak.

Kluci ze školy nepřichází v úvahu. Nejeví žádný zájem opusťt to tu. Spíš si chtějí stavět barák a kupovat sele. Samozřejmě s nima kamarádí a později i chodí. Častěji ale chodí s klukama alespoň z městečka, kde je škola.

Když je Magdě sedmnáct, je malá a velmi hubená, nosí blond vlasy na mikádo, má široký malý nosík, není kráska, ale je velmi zajímavá. A veselá. Koho chce, má.

Teď chodí s Pavlem, společným kamarádem z nějakého večírku, už ani neví, kde se poznali. Vídají se tak dvakrát třikrát do týdne, chodí spolu nejčastěji do hospod a tančit.

V pátek osmého června přijíždí Pavel pro Magdu na motorce, jako každý pátek. Zapaluje si cigaretu a čeká, zatímco Magda se

ještě naposled prohlíží v zrcadle. Vzala si zelené šaty, které jí zvlášť sluší. Proč?

Za Pavlem přijel na víkend kamarád z nemocnice. (Pavel si rozbil hubu na motorce a pár dní byl v nemocnici. Magda za ním nebyla. V nemocnicích to smrdí, smála se pak, když se Pavel vrátil. Hele ji, směje se Pavlovi jejich další kamarád Karel. S Magdou byla náhodou legrace, když byl Pavel v nemocnici. Pavel se směje taky. Ví, že ho Magda nemiluje. Škoda. Je hezká a rozumějí si.) Pavlův kamarád je z Prahy.

Magda vychází z vrátek, krásná, kabelka jí ladí k botám.

Ahoj.

Pusa na tvář, kradmé potáhnutí z cigarety, Pavel startuje a jedou.

U hospody Pavel přibrzdí a přes motor huláká, že jde domů uložit mašinu. Magda bere na vědomí a jde dovnitř. Mezi kamarády a známými tam sedí Petr. Magda se usmívá a podává mu ruku. Sedne si, mluví s kamarádkou, ale když si zapaluje cigaretu, cítí, jak se jí potí ruce. A taky jí tluče srdce.

PETR

Petr se narodil na Žižkově, v domě, kde byl záchod na chodbě společný pro pár bytů, takže pak činžák na samém okraji Prahy byl proti tomu ráj. Záchod v bytě. Koupelna s vanou.

Táta s nimi nežije, přichází jen někdy. Petr ví, že má jinou rodinu.

Peťa je teda sám s maminkou, její jediný miláček. Tlustý narztlý chlapeček, co si rád čte. Ostatní děti se mu posmívají. Alespoň než trochu vyrostete z té tloušťky a ukáže se, že je chytrý a že něco umí. Postupně má mnoho koníčků, fotografování, čundry, kytara, na střední škole i atletiku, a v sedmnácti po smrti táty pak vlastní auto a snahu o ně pečovat. Je chytrý, musí jít studovat, už kvůli mně, běduje maminka. Ale kdepak. Co jiného by dělal, když pracovat se mu ještě nechce.

Už není tlustý a je docela hezký a děvčata o něj mají zájem. Zajímavý intelektuál s vlastním autem. Petr si žije. Mamka musí pracovat a on si dělá, co chce. Taky už pije, a míň hraje na ky-

taru, někdy v hospodě usíná k smíchu ostatním. Netančí, je trochu nešika.

Ale vysokou školu bere vážně. Jinak už nic.

Na jaře je mu devatenáct a v dubnu ho bolí břicho, že nemůže tři dny do školy ani do hospody. Třetí den v noci mu vyoperují slepák. Pak leží v nemocnici týden, maminka za ním chodí každý den a dvakrát jedno děvče a jednou druhé. Petr se s oběma líbá. Na vážný vztah zatím moc nepomýšlí. Prostě bere, co se mu nabízí.

Asi díky těm dvěma různým holkám si ho Pavel se šeredně odřenýma rukama a trochu i tváří všimne a začnou se bavit. Domluva, že se navzájem navštíví. Pavel slibuje parádní vesnickou zábavu.

PAVEL V NEMOCNICI

A Pavel je taky zvědav, jak se bude na Petra tvářit Magda, protože o Magdě se ví, že chce vypadnout z Týnce a tak vůbec. Ve skutečnosti ale Pavel chce, aby se Magda spálila a pak se vrátila k němu, on už by ji pak přirozeně nechtěl. Pavel si připadá tak krásný (a hezký to on opravdu je) a nemůže snést, že ho Magda nemiluje. Chce ji potrestat. Navíc za ním nepřišla.

PAVEL VRACEJÍCÍ SE Z DOMOVA, KAM DÁVAL MOTORU

Pavel spěchá a najednou zjišťuje, že o Magdu nechce přijít. Sakra. Nakonec k hospodě skoro přiběhne.

PETR A MAGDA

Petr si Magdy nejdřív moc nevšímá. Už je příjemně napitý a navíc Pavel mu ji vylíčil jako sexbombu, a to teda ona není. Je to hubená nafintěná holka z vesnice a moc kouří. Petr má raději holky s velkýma prsama a zadkem.

Takže ji zkouknul, ale dál nic. Pak si od něj půjčila zapalovač, samozřejmě na něj tak pěkně pohlédla, to Petra docela pobavilo, zná tyhle pohledy. Ale pak se ho Magda jen tak letmo dotkla. Petr by nikdy neřekl, že tohle něco změní.

Ale změnilo.

Dotek anděla, napadlo by Petra, kdyby byl trochu poetičtější. Ale není, a tak Magdě koupil panáka a připaloval jí, kdy mohl. Pokaždé ona udělala z ruky zákryt pro plamínek a dotkla se jeho ruky. Pohledy do očí, jistě. Petr věděl, že má vyhráno.

Magda dělala, co mohla. Pořád, i když s Pavlovou rukou kolem ramen, na Petra koukala. A ona dobře věděla jak. Krátký pohled, hned sklopit oči. A za chvíli znovu. V případě, když ona se podívá a on už na ni kouká, hned sklopit oči. To se ale skoro nestalo. Až najednou to fungovalo. No jo, asi to chce čas. Teprve za čas jí to Petr vysvětlí. Magdě to bude líto. Jenom dotek?

Ale pořád se snaží nebyt moc nápadná, rvačku nechce. Pavel pije rychle a okázale dává najevo, že jsou dvojice. Magda se moc nebrání.

PAVEL

Pavel ji dobře viděl. Sakra, to teda nečekal. To sem ale blbec.

No ale nikdy nic neudělá. Zůstane kamarád s oběma.

KONEC VEČÍRKU

Táňa se zvedá asi před jednou. Magda musí buďto s ní, anebo pak sama těch pět kilometrů, to Magda nerada. Takže jde. Magda si po zbytek života myslí, že tohle, to správné načasování, všechno způsobilo. Zvedá se, obléká si bundičku, bere si cigarety, zatím Táňa ohlašuje, že si ještě odskočí, Magda letmou pusou Pavlovi, ale ten, opilý, ji nechce pustit.

Pustí...

Magdičko, přece nepůjdeš...

Jdu.

Konečně se mu vytrhne, znova se urovnává, ještě čau ostatním, ale hlavně Petrovi. Odchází. Ví, že se na ni Petr dívá. Pavel taky. Když už je Magda venku, Petr vstává a jde na záchod. Pavel se ani nehne.

Před hospodou, když Táňa přichází, Magda se odtáhne od Petra. Přitahuje si bundu k tělu a usmívá se.

Příjed'. Čau.

Čau.

Děvčata odchází a Petr se za nimi dívá. Chvilinku. Pak se vrátí dovnitř a pořádně se opije. S Pavlem si něco vyříkají, ale ráno moc nevědí co. Pavel už je rozhodnut, že bojovat nebude. Petr se těší, až ji znovu uvidí.

CESTA DOMŮ

Magda si za Tánina žvanění vysnívá, jak bydlí s Petrem v Praze, na Vinohradech, v bytě s vysokými stropy a obřími okny, kde je jenom lehce slyšet zvuk tramvají, kde ona sedí v kuchyni u stolu z tmavého dřeva a pije čaj a jí chleba se sádlem (toho se Magda nevzdá) a ze starodávného gramofonu hraje hudba. Nejlíp nějaký rock'n'roll.

TÁŇA

Do týdne Táňa všechno o Magdině a Petrově polibku rozkecá.

2/ Překonávání překážek vážného vztahu

Petr přijede za dva týdny a pak ještě to léto jedou spolu do jižních Čech. Po prázdninách Petr vozí Magdu autem a učí ji řídit. Vidají se každý víkend. S Magdou už není taková legrace. Holky se smějou, najednou je jako vdaná. Ale Magda je jenom zamilovaná. Poprvé. Nelíbá se s jinými chlapci.

Petr se v Praze sice ještě párkrát vlašně sejde se svými známostmi, ale samotného ho to přestane bavit. Po letech na to bude vzpomínat (ne tedy často, Petr nebývá nostalgický) jako na jediné období, kdy byl do Magdy blázen.

Když přijíždí k nim před vrata a ona vyjde s těma nádhernýma nohama, Petr je úplně mimo.

Když jedou do Prahy a prochází se po nějaké rušné ulici, Magda si stále vysnívá, jak spolu žijí. Po letech se tomu bude smát, jak byla naivní. Ale šťastná.

Pořád si všechno hlídá, pořád se musí Petrovi líbit. Petr se kvůli Magdě nechá ostříhat a začne o sebe víc dbát. Nehádají se. Ještě. I když hádat se do krve nikdy nebudou. O Bářinu pubertu Petr těsně přijde, to by se hádali dost.

Petrova maminka sice není nadšená, ale hlavně že zatím Peťa chodí do školy a je všechno v pořádku.

Magda už se po maturitě těší do Prahy, i když zatím neví, jak přesně bude bydlet. No snad s Petrovou matkou... No uvidíme. I když Magda už ví, že to není byt na Vinohradech s vysokými stropy.

BYDLENÍ S PETROVOU MATKOU

Jde to. Sice Petrova matka Magdu nemá nijak zvlášť ráda, ale Magdě je to fuk, prožívá teď euforii z velkého města i z prvních peněz a stejně v bytě moc není, práce a pak vinárny a kina. Petrovi kamarádi, její noví kolegové, Magda je společenská a veselá. To trvá asi půl roku. Pak 1. Petrova matka trvá na tom, aby se vzali, chtějí-li spolu dál bydlet. 2. Magda má šanci dostat byt. Stane se to zhruba ve stejnou dobu. Magda by pohodlně mohla bydlet ve svém a počkat, je-li Petr ten pravý (i když o tom poslední dobou začíná pochybovat, obzvlášť když vidí, jak se Petr baví s jinými dívkami a taky jak se jí nezastane proti matce, která jim leze do pokoje bez klepání a Petrovi říká Peťánku a jí Magdo). Jenže pořád má Petra ráda, je to cit, není to rozum. A i když není všechno, jak má být, tak to prostě je. Byt odmítne, protože Petr by s ní nešel, a Magda bydlí s Petrovou matkou dál.

PETROVA MATKA

Kateřina je stará, nemocná, bolí ji klouby na nohách a chodí se jí mizerně, nenávidí Magdu, že je mladá a hezká a že jí sebrala syna, Petřík už s ní netráví večery (i když to nedělal ani předtím příliš často, jen Kateřina to tak vidí) ani nedělní odpoledne, raději oba někam odejdou a je jim jedno, že ona nikoho nemá a nemůže jít ven. Nutí Péťu do svatby, ale myslí (protože se jí Magda zdá jako děvka a ty se nevdávají), že se spíš ona odstěhuje.

Doufá.

Kdyby ani ne půl roku na to, co začne nová etapa bydlení Petra a Magdy spolu, Kateřina nezemřela, ještě by Magdě pořádně znepříjemnila život. Ale umře. Právě akorát, dá-li se to o smrti říct.

PETR

Petr nechce od matky, protože tím by se hrozně připoutal k Magdě a on si poslední dobou není jistý tím, že chce. Ne tedy, že by se s ní chtěl rozejít, ale občas se s někým vyspí. Už je takový. Bere, co se nabízí, bez citů, on to tak umí.

A když tedy zůstane Magda ve Vysočanech s nimi (byť se dvěma pokoji a záchodem a koupelnou oddělenými od kuchyně tenkou příčkou, skrz kterou je všechno slyšet) a jemu se podaří matce vymluvit jejich svatbu, je zase dobře.

Pak matka zemře. Petr přirozeně ví, že je sám, bez nikoho, bez rodiny, a jistě ho matčina smrt zasáhne, ale je odmala naučen city si nepřipouštět a nepodléhat jim. A nepřipustit je jako je nemít.

Přemýšlí někdy, co teď se životem, když je sám a může cokoliv.

Pak se něco stane. Najednou je všechno jasné.

MAGDA

I Magda v té době potká jiného muže. S Petrem je to vlašné a skutečně spolu skoro jen bydlí. Pořád ho miluje, ale něco tu nehraje. Zdá se jí, i když to neví, že Petr spí s jinými. Ona se sbližuje s kolegou Karlem. Než se sblíží úplně, Magda otěhotní. Ostatně i po těch asi třech letech, co jsou spolu, občas na sex dojde. Ale jak to jednou Petr řekne jakémusi kamarádovi, je to zcela náhodný sex.

Nejdřív se Magda vůbec neznepokojuje. Občas se jí to stává. Ale pak už to začne být podezřelé a doktor to potvrdí. Magda čeká svoje první dítě. Těší se a bojí. Teď nejdřív říct to Petrovi.

ROZHOVOR

Magda se dnes v práci utrhne, a to se nestává často, spíše naopak, ještě chodí s Karlem a ostatními na víno nebo do kina nebo do divadla, nicméně dnes jde rovnou domů, jen koupí víno a chlebičky (zatím moc nevaří, ale jednou klidně zvládne i lososa se zázvorovou omáčkou z čerstvého zázvoru) a krabičku lepších cigaret.

Doma (konečně je to pro ni domov. Jak strašně ráda uklízela po mrtvé a větrala, jak teď byl byt hezký a konečně nesmrđěl starobou a byl jenom její) Magda vyluxuje a připraví večeři, což znamená vyndat na talíř chlebičky, pak se vykoupe, před zrcadlem si dlouho pozoruje břicho, jistěže na něm zatím není vůbec nic znát, pak si oblékne svoji oblíbenou modrou košili (modrá jí sluší, jako bude slušet její mladší dceři) a čeká.

Petr po přednášce, kam sice nemusí, ale chodí tam se spolužačkou Bárou, jde s ní ještě na víno. Líbají se spolu, ale Bára se nějak nemůže rozhodnout, ostatně ví, že Petr má už dlouho nějakou přítelkyni, a Petr na ni netlačí. Má Magdu. Dají si každý dvě dvojky bílého a Petr jede domů a Bára na kolej. Oba spokojení, i když Petr víc.

Je překvapený, když vidí na stole chlebičky a sklenky na víno a vyfintěnou Magdu.

„Ahoj, co slavíme?“

Magda se tajemně usmívá, dokonce vstane a dá mu pusu, v poslední době gesto tak nezvyklé. I Petr se usměje.

„Něco v práci?“

Teď už si Magda hraje. Vrtí hlavou.

Pak je dlouhá, nepřírozená pauza, Petr nic, nemůže přijít na nic, co by Magdu tak zásadně mohlo potěšit. Něco, co by si zasluhovalo společnou oslavu. Rodiče? Bratři?

„Budeme mít dítě.“

Magda ví, že Petr city neprojevuje, tak ji nemůže překvapit, že se nic neděje. Petr jenom trochu změnil výraz na prostě překvapený.

Kdy? Zeptá se pak, a tím to uvolní.

Obejmou se a smějou a otevřou si víno. Měla bys vůbec pít? Ale Magda bude vinný střík pít celé těhotenství. Jedí chlebičky.

Prohlížejí si Magdino břicho. Něžnosti. Tolik polibků jako za několik týdnů, ne-li měsíců. Poslouchají hudbu.

Pak si jdou lehnout a Magdě je lehce, cítí se šťastná a vysnívá si idylku s dítětem, představuje si situace, když ona, krásná, s krásným dítětem jdou v Týnci po ulici a ostatní kamarádky mohou jen závidět.

Petr přemýšlí, co bude muset udělat. Svatba. Práce. Ale těší se. Je to pro něj něco jako výzva.

Dítě.

Syn.

Uvidíme. Petr bere, co se mu naskytlo.

Kdyby ale věřil v osudovou lásku (jakože věří v exaktní vědu, ve vlastní schopnosti a pílí, nikoliv však v osud, mimozemšťany, homeopatii a jiné blbosti), právě ji s Bárrou ztratil. Alespoň prosadí pro svoji nejstarší dceru jméno Barbora.

SVATBA

Velká, se všemi. Magdina matka pláče a moc, a Petrovi je trochu smutno, že jeho maminka o to přišla. Magdin bratr má monokla od nějaké rvačky a kazí každou fotku. Na Magdě není těhotenství ještě znát, ale ona to cítí. A každý to ví.

Ona je šťastná, Petr je hrdý, je krásná. Občas Petr Báru sice ve škole vidí, ale do vinárny s ní už nechodí. Kdyby si to přiznal, zjistil by, že se mu po ní strašně stýská.

PO SVATBĚ

Magda si vezme dovolenou a jedou na týden na jižní Moravu, někdo z kamarádů jim půjčí dům, a tam se mají bavit, ale protože kolem nich najednou nikdo není, kamarádi, práce, škola, tak se pořád dohadují (o Magdině kouření, o Petrově neopatrném řízení, o spoustě dalších ještě nepodstatnějších věcí) a Magda je z toho nešťastná, dokonce i často pláče, protože co když jim to nevyjde, co chudinka Ládík? I Magda věří, že to bude syn, ale spíš kvůli Petrovi.

Petr se těší zpátky domů. Alespoň hodně pije. Jako dřív. Je mu dvacet pět a za pár měsíců z něj bude inženýr. Opije se hrozně moc. Bude mu špatně dva dny a rozhodně mu nepřidá, že Magda bude každé ráno zvracet.

Chudák Magda. Prozvrací celé těhotenství. A taky jí budou otékat nohy a bude chodit čůrat každých dvacet minut. A bude jí špatně fyzicky i psychicky. Proti tomu pětihodinový porod nebude žádný větší problém.

Petr si pak rychle najde práci a koupí postýlku, krásnou.

Ovšem kočár dostali od Magdiny švagrové, je starý a hnusný.

BÁRA

Barborka se narodila 23. června brzy ráno, venku bylo strašně krásně, jeden z těch letních dnů, kdy je nejlepší jít k vodě, vážila necelá tři kila dvacet a měřila padesát jedna centimetrů. Měla malinko světlých vlásků a skoro nekřičela. Zcela zdráva.